

VERSLAAFD AAN LIPPENSTIFT

In één sessie meerdere vorige levens bekijken rondom een specifiek thema of trauma wordt door reïncarnatietherapeuten ‘rijgen’ genoemd. Doel van het aaneenrijgen van situaties uit het verleden die op elkaar lijken, is onder andere inzicht vergaren. Reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele geeft een persoonlijk voorbeeld. Waarom kan ze niet zonder haar favoriete lippenstift? Invloeden uit vorige levens?

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Iedere dag gebruik ik lippenstift, liefst in een opvallende kleur. Op dit moment is *shock pop*, een felle fuchsia roze tint, mijn favoriet. Met lippenstift begon ik op mijn twintigste toen ik in het bedrijfsleven werkte als managementassistente. Onder invloed van de destijds heersende mode stiftte ik mijn lippen tien jaar lang auberginerood, wijnrood of bordeauxrood. Met de overstap naar het therapeut zijn in de alternatieve gezondheidssector, wijzigde ik rode tinten in fuchsia roze. Royaal bleef ik de vette substantie op mijn lippen smeren, van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. Op zijn minst ieder uur de kleur even bijwerken en nadat ik gedronken of gegeten had. Collega's lachten me nog net niet uit als ze me in de weer zagen met een spiegelkje en lippenstift. Binnen de alternatieve gezondheidssector gold vrij lang: een lichaam houd je 'puur natuur'. Okselhaar moest je welig laten tieren, hoofdharen hoorden gewoon grijs te worden zonder haarverf te mogen gebruiken en make up, zeker lippenstift, was uit den boze. Ze vonden me een tutje, maar ik kon niet meer zonder lippenstift. Altijd had ik een lipstick bij de hand en thuis lag een reserve-exemplaar paraat. Want stel je voor dat 'mijn kleur' opeens niet meer verkrijgbaar zou zijn. Ik was verslaafd en kon niet meer zonder een vettig aanvoelend kleurtje op mijn lippen.

Visschubben voor de glans

Er moest een reden zijn waarom ik zo vasthield aan felgekleurde lipstick. Gezichtscreme en foundation gebruik ik niet en wangen, wimpers en wenkbrauwen kleur ik nooit. Mijn haren verf ik dan weer wel, als het grijs gaat overheersen. Dat ik graag donkerbruine of zwarte eyeliner gebruik om mijn ogen te laten spreken, begrijp ik. De Egyptische *wing!* Een 'open deur', met herinneringen aan vorige levens als tempelpriesteres in Soemerië en het oude Egypte. Met eyeliner rondom mijn ogen voel ik me vrouwelijk. Dat glanzende en gekleurde lippen seksuele

interesse uitstralen en dat rood en knalroze krachtige energieke kleuren zijn, is me bekend. Vrouwen kleuren hun lippen al eeuwenlang en de meest gebruikte kleur is rood. In het oude Mesopotamië vermaalde men edelstenen, in het oude Egypte kleurden vrouwen én mannen de huid rondom de ogen (en lippen) met pulp van gemalen steen. Aan dit tot poeder gemalen gesteente voegde men bloed toe van kleine kevertjes, plantenextracten en een snufje gedroogde visschubben voor de glans. Getsie! Dode kevertjes en visschubben... Toch voelde deze levens als priesteres en ook een vorig leven als tempeldanseres niet als dé verklaring waarom ik zo nodig altijd een kleur op mijn lippen wil hebben.

Sexy rood

Het gebruik van rode lippenstift werd eeuwenlang toegeschreven aan prostituees. O ja, ik ben in een vorig leven bordeelhoudster geweest. Nadat ik als jonge vrouw me het vak eigen had gemaakt om mannen te verleiden om in mijn levensonderhoud te voorzien, en daar erg goed in werd, nam ik op middelbare leeftijd andere en jongere vrouwen in dienst. Ik was te oud om de hoer te blijven spelen. 'Mijn meisjes' waren jong en onervaren. Ik leerde ze hoe ze zich moesten kleden, opmaken en hoe ze mannen moesten behagen. Goedlopende business, seks verkoopt. Hoe roder en glanzender hun lippen en wangen, des te meer klandizie en inkomsten. Zou ik roodgekleurde lippen onbewust in verband brengen met zelfstandige vrouwen die financieel onafhankelijk zijn? Vanaf de 16^e eeuw gingen niet alleen prostituees in de weer met gekleurde lippen, maar ook dames van adel en koninklijke bloede. Ze maakten een papje van Arabische gom, karmijn, eiwit en vijgensap en smeerden dat op hun lippen. Felle rode kleuren staken mooi af tegen hun ivoorwit gepoederde gezichten en witte pruiken op hun hoofd. Mmm, nee, ik had een ander leven in die periode. Ik herinner me de welgestelde vrouw die zich ergerde aan strakke korsetten en zware rokken die ze moest dragen. De toen heersende mode om wenkbrauwen weg te scheren en de haarlijn op het hoofd zo ver mogelijk naar achteren op te scheren, bezorgt me, als ik eraan denk, nog steeds rillingen. Lippen mochten slechts in het midden van kleur worden voorzien. Niet mijn smaak, zo'n gekleurd pruillipje. Smeer ik daarom nu rijkelijk met lippenstift, als tegenhanger van die tijd waarin ik me als vrouw in een mannenwereld wat kleding betreft gevangen voelde?

'Het gebruik van rode lippenstift werd eeuwenlang toegeschreven aan prostituees'

‘Nog in 1770 nam het Britse parlement een wet aan waardoor vrouwen die hun lippen kleurden, berecht konden worden voor hekserij’

Bloedrood

In 1770 nam het Britse parlement een wet aan die bepaalde dat vrouwen die hun lippen kleurden, berecht konden worden wegens hekserij! De keer dat ik in een voorbij leven als eenvoudige intuïtieve vrouw per ongeluk voor het gerecht kwam als ‘heks’, was ik zo arm dat ik me niet bezighield met lippensmeersels. Uit dat leven onthield ik wel deze tip: bijt op je lip totdat-ie bloedt en smeer het helderrode bloed met je vinger uit over je lippen (en jukbeenderen). Dan zie je er als vrouw appetijtelijk uit voor gevangenenbewakers en gerechtsdienaars. Misschien kon je met bloedrode lippen alsnog mannen betoveren in de hoop je vrijheid terug te krijgen. Fabrieksmatig werd lippenstift voor het eerst gemaakt in de tweede helft van de 19^e eeuw. Franse parfumeurs ontwikkelden op basis van hertenvet, olie en bijenwas een lippensmeersel. Ah, ja, ik herinner me dat uit een leven als Française, begin 1900. Eerst verkochten ze een vettig smeerseltje verpakt in lichtbruin papier, daarna in kleine ronde blikjes. Met een piepklein kwastje erbij om het op je lippen te kunnen aanbrengen. Pas in 1911 kwam de lippen’sstift’. In een kleine metalen cilinder, met een mini handeltje aan de zijkant om de stift omhoog en omlaag te bewegen. Wat een geweldige moderne uitvinding! Van mijn toenmalige echtgenoot kreeg ik regelmatig cadeautjes. Een halsketting, oorbellen, een wit kanten schort. De meest bijzondere verrassing die ik van hem kreeg, was de allereerste lippenstift! Trots liet ik die metalen cilinder aan vriendinnen zien. Blij zijn met iedere gekochte lippenstift, dat gevoel hoort bij dat Franse leven. Gevaren van lippenstift doen me weinig. Als iemand zegt: ‘Je krijgt grote hoeveelheden lippenstift naar binnen bij het eten’, denk ik: dat zal wel. Blijkbaar nooit ziek geworden of gestorven aan vergiftiging van al dat lood, kwik, arsenicum en vermiljoen dat in de eerste lippencrèmes was verwerkt.

Tekst: Marianne Notschaele-den Boer, RHA Publishing - WWW.VORIGELEVENS.NL

De verlegen Azteek

Ik vroeg rond in mijn vriendenkring. Wat vinden jullie van vrouwen die lippenstift opdoen? De één vond rode lippen hoerig, de ander sexy, weer anderen maakte het niets uit. ‘Je had toch een vorig leven als hermafrodiët in China, heeft het daarmee te maken? Dat je je vrouwelijkheid nu wil benadrukken?’ ‘Je was toch indiaan op oorlogspad? Met van die gekleurde strepen op je gezicht?’ Die laatste opmerking raakte me. Opeens had ik een hele reeks vroege zielsherinneringen te pakken. Kleurrijke beelden. Herinneringen aan een leven als gewone Azteek. Een timide, verlegen jongen die weinig sprak, maar er wel van droomde dat stamleden op een dag ook eens naar hem zouden luisteren. Naar wat hij te zeggen had. De sjamaan van de stam was zijn grote voorbeeld. Een forse man, bont gekleurd in tropisch blad, met een schitterende veren-tooi op het hoofd. Bij speciale ceremonies smeerde het stamhoofd geplette paarsrode vruchten op zijn lippen en rondom zijn mond, ten teken dat iedereen er het zwijgen toe moest doen om naar hem te luisteren. Wat hij vertelde was belangrijk! De verlegen jongen wenste dat ook hij op een dag gehoord zou worden, maar dat lukte niet. Hij trok zich steeds verder terug in zichzelf en sprak zich zelden uit. Als volwassene werd hij somber en bleef hij verlegen. Om zijn dagen door te komen, kauwde hij op bladeren die hem een verdoofd gevoel gaven.

Het is nu honderden jaren later. Ik ben zo’n saaie miep die nog nooit verdovende middelen heeft gebruikt. De enige verslaving die ik heb, is gekleurde lippen. Net als de Aztekenjongen wil ik dat er zo nu en dan naar me geluisterd wordt. Met lipstick begon ik toen ik jong en onzeker was tijdens mijn eerste baan. In het bedrijfsleven hielp de donkerrode kleur op mijn lippen me ongemerkt in contact met anderen. Ik sprak me uit. Dankzij de in mijn onderbewustzijn sluimerende vage herinnering, aan de Azteken-sjamaan met die paarsrode smurrie op zijn lippen. De illusie uit het verleden: *met gekleurde lippen luisteren ze naar je*, hield lang stand. Wat je met ‘vorige levens rijgen’ al niet kunt uitpluizen... •